

F. S.:

Helidor in Andreja.

ri krstu ga je imenoval gospod župnik za Heliidorja; roditelja izpuščata navadno prvi o, ravnotako sestrice Andreja, ki noče imeti tudi z rom težav; zato izpreminja nebodigatreba soglasnik r v j, kadar potoži ljubljene mami: „Helidoj me je tolkel.“

Sicer pa je Helidor pravi možakarček, čeprav še ne hodi k šolskemu pouku. Suknjo ima kot očka, hlače tudi, in celo telovnik mu je napravila mamica poslednje dni, ker jo je mali Helidor spravil mnogokrat v zadrego, ko je moško stopal po vasi s salonskim očetovim suknjičem, ki je že davno dovršil službo in bi bil kakor nalašč za maškarado.

Helidor ima jako rad svojo sestrico, kakor ljubi tudi ona njega z vso otroško ljubeznijo. Najbolj ju razžališ, ako bi naklonil darilo le enemu obeh. „Andreja tudi — Helidor tudi,“ se glasi povprek.

Dobro se zavedata te lepe lastnosti otrok skrbna roditelja. Ničesar ne dobi Helidor, da bi ne bila deležna dobrote tudi Andreja: imata podobni obleki, enaki skledici in tudi slični posteljici.

Jezušček jima je prinesel pod božično drevesce mnogo lepih igračk. Andreja je dobila veliko punčko, ki joka na glas in tudi sama zapre oči, ko jo položi mala mamica v otroški voziček. Helidor se veseli velikega konja in hitre železnice na pero. Čvrsto zajaha zibajočega belca, zlasti če vidi, da ga opazuje dobri očka. Železnica pa vozi mamina ljubčka marsikatero uro daleč, daleč po neznanem svetu. — — —

Nekega dne sta se igrala na vrtu; bilo je spomladi, ko sta znosila Helidor in Andreja vse igrače v senco košatih dreves. Prezrla sta opomin mamice in pomešala sta med igrače tudi — škarje.

Ko sta se naveličala punčke in železnice, pravi Helidor:

„Zakaj bi imela dolge lase, jaz imam kratke in očka tudi. Veš kaj, kar ostrigel jih bom.“

„Mamica bo huda,“ odvrne Andreja, „deklince moramo imeti dolge lase, tudi mama ima dolge in lepe.“

Helidor ni čakal odgovora. Zasukal je škarje, par stisljajev, in Andreja je postala — Andrejček. Smejala sta se, a ne dolgo.

Kmalu je prišla mamica in z njo — tepežni dan.

Tudi očka je bil hud. Ostro je posvaril mala poredneža, in obljubiti sta morala slovesno, da se ne dotakneta škarij nikdar več. Seveda jima je odrekel onega dne običajni poljubček, kar je bilo za Helidorja in Andrejo — največja kazen. —

